

Arrest

nr. 160 377 van 19 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. HINNEKENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te hebben en geboren te zijn in 1979 (Ethiopische kalender, hierna EK) (1986 Gregoriaanse kalender, hierna GK) in Addis Abeba waar u opgroeide. Uw vader is van Gurage oorsprong en uw moeder is van Amhara oorsprong. Uw vader was Derg-soldaat. In 1983 EK (1991 GK) werd hij meegenomen en naar een rehabilitatiekamp gebracht. Ook uw broer werd meegenomen. Later kregen jullie te horen dat uw vader gedood werd. Van uw broer hebben jullie geen nieuws meer. In 1995 EK (2003 GK) vervoegde u het 'Ethiopian People's Patriotic Front' (EPPF), de partij van een vriend van uw vader, S.Z.. U bezorgde brieven van S.Z. aan de verantwoordelijken van de partij in de provincies. Daarnaast hield u tevens de contributies van de leden bij. Op 3 Tir 2004 EK (12 januari 2012 GK) werd u aangehouden. Op 2 Yakatit 2004 EK (10 februari 2012 GK) werd u terug vrij gelaten op borg bij gebrek aan bewijs. Eén van de leden, M.A.W. werd op 5 Yakatit 2004 EK (13

februari 2012 GK) aangehouden. Hij had een lijst met de namen van de leden van het EPPF bij zich. Omdat er nu bewijs van uw lidmaatschap was besloot u het land te ontvluchten. Op 6 Yakatit 2004 EK (14 februari 2012 GK) verliet u Ethiopië. U reisde naar Griekenland waar u een zevental jaren verbleef. Omdat uiteindelijk uw verblijf geweigerd werd in Griekenland reisde u verder. Op 25 juli 2014 GK vroeg u te Brussel bij de Dienst Vreemdelingenzaken asiel aan.

U legt geen documenten voor ter ondersteuning van uw asielrelaas.

U stelt dat u niet wil en kan terugkeren naar Ethiopië omdat u vervolging door de autoriteiten vreest omwille van uw lidmaatschap van het EPPF.

B. Motivering

Na uitvoerig onderzoek van uw asielaanvraag dient de aandacht erop gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uw verklaringen met betrekking tot uw politieke activiteiten en met betrekking tot uw lidmaatschap alsook uw verklaringen met betrekking tot de vervolging waarvan u reeds het slachtoffer beweerde te zijn geweest in Ethiopië omwille van uw politieke overtuiging zijn totaal niet geloofwaardig.

Vooreerst dienen met betrekking tot uw verklaringen aangaande uw politieke engagement voor het EPPF volgende opmerkingen gemaakt te worden. Zo was uw kennis betreffende de organisatie en betreffende de andere leden van de partij ondermaats. U kon niet zeggen wanneer het EPPF opgericht werd (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U verklaarde verkeerdelijk dat 'NATSANET' de afkorting is die gebruikt wordt voor de partij (zie gehoorverslag CGVS, p.5 en informatie in het administratieve dossier). U stelde dat in elke provincie van Ethiopië er vertegenwoordigers zijn van de partij en dat u aan hen brieven moest bezorgen van de voorzitter S.Z.A. (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Toch was u niet in staat namen van deze vertegenwoordigers in de provincies op te noemen (zie gehoorverslag CGVS, p.). U noemde slechts twee namen van leden uit Addis Abeba (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Verder kon u geen enkele andere naam opnoemen van leden van de partij in Ethiopië (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U stelde tevens de contributies van de leden bijgehouden te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Het is dan ook wel zeer verwonderlijk dat u zelfs niet bij benadering kon zeggen hoeveel leden er ongeveer waren binnen de partij (zie gehoorverslag CGVS, p.5-6). U was niet in staat te zeggen wat de link is tussen Eritrea en de partij en hoe het komt dat een aantal leden van de partij daar verblijven (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U beweerde verkeerdelijk dat de partij kandidaten had bij de verkiezingen in Ethiopië maar dat ze nooit winnen (zie gehoorverslag CGVS, p.7 en informatie in het administratieve dossier). U was overigens niet in staat namen van deze kandidaten op te noemen (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U beschreef het symbool van de partij als een Ethiopische vlag maar dan met een ster in het midden (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9). U was niet in staat te verduidelijken wat de ster symboliseert (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U stelde onterecht dat het EPPF geen ander symbool heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.9 en informatie in het administratieve dossier). U bevestigde dat de partij recentelijk allianties heeft aangegaan met andere groepen of partijen maar kon niet zeggen met welke groepen of partijen (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U wist niet of S.Z. ooit problemen had met de autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, p.12).

Daarnaast bleek tevens uw algemene politieke kennis van Ethiopië zeer gebrekkig te zijn. Zo was u niet in staat te verduidelijken welke ideologie de regering Mengistu voorstond, ondanks het feit dat u verklaarde dat uw vader voor deze regering gewerkt had en hij bovendien na de val van deze regering meegenomen en gedood werd (zie gehoorverslag CGVS, p.3-4). U zei dat u student was en niets van politiek begreep (gehoorverslag CGVS, p.4). Toen u erop gewezen werd dat u nadien wel politieke activiteiten had en zich voor politiek interesseerde repliceerde u enkel door te zeggen dat het een gelijkaardig regime was als het huidige, dat er toen ook veel conflicten en oorlog was en dat veel jongeren werden meegenomen en veel mensen gedood werden (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Op geen enkel moment slaagde u erin iets concreet te zeggen over de regering van Mengistu. U was evenmin in staat te zeggen wanneer de laatste verkiezingen waren in Ethiopië en wanneer de laatste verkiezingen daar waren voor uw vertrek uit het land (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Dit terwijl van iemand met een zeker politiek engagement toch verwacht mag worden dat ze hiervan op de hoogte zou zijn.

U stelde ook in Griekenland nog actief te zijn geweest voor de partij maar kon slechts drie namen van leden daar opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8). Toen u gevraagd werd naar uw activiteiten daar stelde u dat u deelnam aan vergaderingen en als er een protest was (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U was echter niet in staat enige data van protesten te geven en stelde enkel in zeer algemene bewoordingen dat jullie protesteerden als er verkiezingen waren in Ethiopië en als er een religieus conflict was (zie gehoorverslag CGVS, p.8). In het licht van deze verklaringen is het dan ook uiterst

bevreemdend dat u niet wist wanneer de laatste verkiezingen waren in Ethiopië (zie gehoorverslag CGVS, p.8).

Daar uw verklaringen aangaande uw politiek engagement niet geloofwaardig zijn kan bij gevolg evenmin enig verder geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent uw vermeende vervolging door de autoriteiten omwille van uw politiek engagement.

Daarenboven wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw vermeende vervolging verder ondermijnd door een aantal ernstige incoherenties en lacunes in uw verklaringen op het Commissariaat-generaal en bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Bij de DVZ vertelde u dat u aangehouden werd op 3/01/04, dat M.A.W. aangehouden werd op 5/01/2004 en dat u vrijgelaten werd op 02/02/2004 (zie vragenlijst CGVS, dd.18 augustus 2014, punt 3.1 en 3.5). Op het CGVS verklaarde u echter dat M.A.W. pas aangehouden werd op 5 yakatit 2004, na uw vrijlating op 2 yakatit 2004 (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Toen u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd zei u enkel dat de data misschien verkeerd zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Dit is echter geen afdoende uitleg daar zelfs als u zich de exacte data niet zou herinneren toch van u verwacht mocht worden dat u zich wel nog de juiste volgorde van de gebeurtenissen zou kunnen weergeven des te meer daar u stelde vrijgelaten te zijn geweest bij gebrek aan bewijs van uw lidmaatschap en dat toen M.A.W. nadien werd aangehouden hij in het bezit was van een lijst namen van leden en dat u omdat er nu wel bewijs was tegen u daarom besloot het land te verlaten, wat erop wijst dat de volgorde van de evenementen wel degelijk een zeer belangrijk rol speelt in uw vrees en uw redenering waarom u besloot uw land te verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p.9-10, 13).

Aanvankelijk verklaarde u op het CGVS dat u toen u in de achtste graad zat door de problemen uw land ontvluchtte (zie gehoorverslag CGVS, p.2). Toen u later gevraagd werd hoe oud u ongeveer was toen u uw land verliet zei u dat niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Hierop werd er door het CGVS op gewezen dat u zei dat u in de achtste graad zat toen u uw land verliet waarop u uw verklaringen wijzigde en stelde dat u al stopte met school toen u nog jong was en pas later bent vertrokken (zie gehoorverslag CGVS, p.9) dus niet op het moment dat u het land ontvluchtte. Daarenboven blijft zeer onduidelijk wanneer u nu precies uw land verlaten hebt daar u aanvankelijk bij de DVZ vertelde dat u in 2004 GK (1996 EK) het land verliet (zie verklaring DVZ, dd. 18 augustus 2014, punt 10 en 33). U bevestigde dit aanvankelijk op het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Toen u echter nadien vertelde wat er gebeurd was en waarom u uw land ontvlucht was situeerde u alle gebeurtenissen in 2004 EK, wat wil zeggen 2012 GK en situeerde u tevens uw vertrek uit Ethiopië in 2004 EK (zie gehoorverslag CGVS, p.9-10). Toen u nadien geconfronteerd werd met deze incoherentie op het CGVS stelde u dat u gezegd had dat het tijdsverloop zich in de gregoriaanse kalender situeerde (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Dit is echter geen afdoende uitleg daar u wel degelijk de benaming van de ethiopische maanden gebruikte die geen equivalent kennen binnen de gregoriaanse kalender (zie gehoorverslag CGVS p.9-10). Ten slotte stelde u niet meer te weten wanneer u Ethiopië verliet in de ethiopische kalender en het land verlaten te hebben in 2004 GK (zie gehoorverslag CGVS, p.12).

Tot slot dient nog opgemerkt te worden dat u verklaarde op borg vrijgelaten te zijn geweest maar dat u verduidelijkte welke autoriteit besliste over deze vrijlating op borg (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U stelde enkel dat een rechter hierover besliste (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Ook op de vraag hoe het proces verder verliep bleef u het antwoord schuldig. U zei enkel dat u daarna gevlucht bent en niet weet wat er verder gebeurde (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Redelijkerwijs mag echter toch wel van u verwacht worden dat als er inderdaad een proces liep tegen u in Ethiopië en u vrijgelaten werd op borg dat u op zijn minst zou proberen te achterhalen wat er verder gebeurde en of er een veroordeling was of niet, of uw leven nog steeds in gevaar was of niet.

U was niet in het bezit van enig document dat een controle van uw identiteit of reisweg mogelijk maakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster "Verklaring Griekse Afdeling EPPF". Bij een schrijven, aangekomen op de Raad op 26 oktober 2015, legt verzoekster "Verklaring Europese secretaris-generaal internationaal committe EPPF en vertegen woordiger voor Europa" neer, waarvan zij bij een brief, aangekomen op de Raad op 28 oktober 2015, een kleurenkopie voorlegt. Ter zitting legt zij vertalingen neer van voornoemde documenten.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 24 augustus 2015 een schending aan van *“de rechtsregelen die opleggen dat de bestreden beslissing zou gemotiveerd zijn geschonden”*, van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48, 48,2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Zij is van oordeel *“dat de motivatie van de beslissing gebrekkig is, onjuist, onvoldoende en dat door deze beslissing te nemen, het Commissariaat generaal een machtsmisbruik heeft begaan en heeft nagelaten om de verschillende elementen van de gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève en in de zin van subsidiaire bescherming die verzoeker naar voren heeft gebracht voor de verschillende instanties te onderzoeken”*. Zij meent dat de commissaris-generaal *“een manifeste beoordelingsfout heeft begaan, het principe van goede administratie heeft geschonden alsmede het algemeen principe dat elke administratieve overheid gehouden is om te oordelen met kennis van alle elementen van de zaak en met het naleven van de zorgvuldigheidsplicht en dat het dus ten onrechte is dat het Commissariaat generaal verzoekende partij niet heeft erkend als vluchteling noch de subsidiaire bescherming heeft toegekend”*.

Verzoekster stelt:

“- het verhoor begint met de vraag of de betrokkene zich vandaag goed genoeg voelt om een gesprek te hebben (CGVS p. 2), daar waar een probleem blijkt wat betreft performantie uit het dossier, zodat men op zijn minst dient te verwachten daarbinnen enige motieven in de bestreden beslissing te vinden;
- de verzoekende partij werd in Ethiopië ernstig geslagen op het hoofd, hetgeen op zichzelf reeds ernstige geheugenproblemen en een minder performantie lopende verhoren kan verklaren;
- het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen in Ethiopië en het asielrelaas waardoor het moeilijker wordt om nauwkeurig een aantal gebeurtenissen voor de geest te halen;
- de verzoekende partij had in Griekenland gedurende langere tijd een zwervend bestaan en voelde zich steeds bedreigd uitgewezen te worden naar het land van herkomst, hetgeen uiteindelijk ook de performantie lopende de verhoren ook niet ten goede is gekomen en hetgeen invloed heeft op haar beleving van de activiteiten van EPPF; wie geen vaste verblijfplaats heeft zal bepaalde gebeurtenissen moeilijk kunnen kaderen;
- de verzoekende partij diende direkt voor het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het Park te slapen; na een slapeloze nacht werd het verhoor afgelegd;
- het eerste verhoor bij DVZ werd afgelegd met een tolk met een duidelijk Tigiringa-accent en een taal sprak die eerder gemengd was,
- de verzoekende partij dient uiteindelijk vast te stellen dat een aantal zaken blijkbaar niet werden vertaald of onjuist werden vertaald door de tolk of uiteindelijk in een foute context zijn komen te liggen
- dat wat betreft het verhoor bij het CGVS de verzoekende partij veel meer verteld heeft aan de tolk dan uiteindelijk in het dossier terecht gekomen is; de ondervrager diende trouwens tussentijds tussen te komen om te weten te komen wat lopende het relaas werd verteld,
- voor de verzoekende partij werd iets te veel van de hak op de tak gesprongen, zodat een aantal zaken hetzij niet volledig uitgewerkt werden, hetzij uiteindelijk niet in de juiste context geplaatst werden
- dat de partijwerking in Ethiopië volledig in het geheim is (CGVS p. 5), zodat een beoordeling van wat gekend geacht is nopens de partij anders kan liggen dan wanneer men het zou hebben over een partijwerking die niet in het geheim gebeurt
- het feit dat de verzoekende partij niet hoog geschoold is, geeft een ander profiel en vergt een mindere performantie alsof zij hoger zou geschoold zijn.”

Verzoekster stelt dat zij *“nog steeds een lidteken vertoont na de slagen op haar hoofd bij de ondervraging in Ethiopië”* en dat zij *“in Griekenland geen stabiel leven gehad heeft en met een aantal lotgenoten gezworven heeft. Dat zij lopende het verblijf in Griekenland bang was om opgepakt te worden door de Griekse politie. Dat als één groepslid wat kon werken het geld besteed werd aan de andere leden. Dat het kleine overschot aan de beweging werd geschonken.”*.

Zij benadrukt dat *“wat betreft het aangeven van juiste data, of juist het gebrek eraan, de verzoekende partij zeer consistent is. Dat het aangeven van juiste dateringen juist in heel wat domeinen niet tot de mogelijkheden behoort. Dat de verzoekende partij ondermeer verklaarde haar eigen datum niet meer te weten (CGVS, p. 8).”* Zij wijst erop *“Dat lopende het verhoor bij het Commissariaat-Generaal dient te worden vastgesteld dat het de verzoekende partij zelfs niet lukte om datum's in een logische volgorde te zetten. Dat de verzoekende partij op de leeftijd van de achtste klas ethiopië verliet; dat zij evenwel*

vroeger is beginnen werken. Dat zij aldus zeker dient te worden beschouwd als zijnde laaggeschoold.”. Dienaangaande vermeldt zij dat zij “evenmin bij het onderhoud met diens raadsman enigzinds performant was met het oog op het opstellen van de beroepsakte. Dat er drie keer een onderhoud diende vastgelegd te worden, waar waar dit normaalgezien bij het opstellen van een beroep doorgaans één onderhoud is. Dat dit gegeven strookt met hetgeen hierboven aangegeven werd over het profiel/toestand van de verzoekende partij.”.

Verzoekster is van oordeel dat uit de “Verklaring Griekse Afdeling EPPF”, gevoegd bij het verzoekschrift, “wel degelijk blijkt dat de verzoekende partij lid was van de partij in Ethiopië en Griekenland. Dat zij wel degelijk werd vervolgd in het land van herkomst.”.

Wat haar verklaringen betreffende het EPPF, voert zij aan “dat de partij in 1993 is opgericht, hetgeen reeds enige tijd is voor haar lidmaatschap, en hetgeen voor haar niet echt relevant is”, dat “Natsanet de zeer specifieke cel van geheime werking van de partij was en ook eigenlijk in die context werd opgegeven”, dat “in amharic er een verkorte vorm bestaat Natsamnt/Netsenet, hetgeen vrijdom betekend. Dat de benaming “Ye Ethiopia Hizeb Arbegnoch Ginbar” transcriptie in westerse lettertekens” hetgeen in het Engels vertaald kan worden als “Ethiopian Peoples Patriatic Front” afgekort EPPF, of in het Nederlands te vertalen als Ethiopisch patriotisch volksfront. Dat aldus er in amharic een verkorte vorm van het aangeven van de partij bestaat. Dat trouwens blijkbaar die term ook gebruikt wordt in de open werking van de partij en meerbepaald in de Duitse afdeling, nu de term verwijst naar vrijheid, vrijdom en nu het net dit is wat de partij beoogd.” Dat “een aantal andere gegevens betreffende de partij niet konden worden gegeven gelet op het geheime karakter en werking van de partij”, zoals de gegevens over specifieke leden, en dat zij “brieven en andere dokumenten meenam naar de provincie alwaar iemand de naam van haar cel influisterde en zo de dokumenten vermocht te ontvangen. Dat voorafgaandelijk dan aan de betrokkene werd medegedeeld waar en wanneer de verzoekende partij zou zijn om aanspreekbaar te zijn. Dat aldus in die zin geen namen werden gebruikt van leden.” en dat het “bijhouden van betalingen en of retributies en daarover een zeer beperkte boekhouding houden eigenlijk niet zal aangeven hoeveel leden er juist zijn. Dat dergelijke bijdragen ook niet altijd een vast bedrag aan lidgelden zijn, zodat men niet op basis van wat men ontvangt kan bepalen hoeveel leden er zijn”.

Zij stelt dat zij “wat betreft het symbool van de partij blijkbaar op dit punt de vraagstelling niet goed begrepen heeft/ in de war was, zodat de kwestie van sybool, de ster en vlag en de context ervan haar blijkbaar ontgaan zijn”, maar dat “de vlag groen geel en rood is en er een logo is met een leeuw en speer”. Zij stelt verder dat “ook de kwestie in zake Shambel Zewdu haar ontgaan is. Dat deze persoon van Adis Abeba naar Gomar is gegaan en vervolgens naar Erithrea. Dat de verhuis ingegeven is door diens moeilijkheden.”. Zij bevestigt dat “er inderdaad sprake is van allianties. Dat er op heden een alliantie is met Gimbo 7. Dat er een alliantie werd gesmeed met heel wat groepen :

1 Amhara Force

2 Gambella Movement

3 Benishangule Movement

4 Ethiopian Unity Movement.”

Dat daarbij Ethiopian vertaald kan worden als Ethiopisch, Force al macht, Unity als eenheid, en Movement als beweging.”.

Wat betreft de “link” met Eritrea merkt zij op dat “de partij ondersteuning krijgt gelet op het feit dat de partij zelf net als Erithrea vijand is van het regime in Ethiopië. Dat in die zin de vijand van de vijand de vriend is. Dat om die reden er ondersteuning is uit Erithrea en de partij aldaar gevestigd is, er kan trainen, er medische ondersteuning is, er onderdak kan worden verleend aan vluchtelingen. Dat in die zin de bewoordingen “link” te veel verwijst naar inhoudelijke elementen om een dergelijke vraag te kunnen beantwoorden.”.

Haar verklaringen over de verkiezingen en verkiezingskandidaten sloegen volgens haar waarschijnlijk “op oppositiekandidaten die er toch niet in slaagden om voldoende gewicht in de schaal te leggen”. Zij wijt haar onwetendheid dienaangaande aan “het zwervend bestaan in Griekenland”.

Aangaande haar beperkte kennis over de algemene politiek in Ethiopië stelt zij: “Dat wie later interesse krijgt voor een één bepaalde beweging niet noodzakelijk iets dient te weten over een voorgaand regime. Dat immers haar beweging het huidig regime bestrijdt. Dat de vergelijking tussen de beide regeringen wel degelijk opgaat, daar waar haar politieke interesse pas na het verdwijnen van de de socialistische regering van Menghistu. Dat inderdaad een aantal vroegere Menghistu adepten - welke al dan niet indertijd waarlijke aanhangers waren van MEnghistu - toegetreden zijn tot de EPPF. Dat in die zin het

ook de vijanden van het huidige regime betreffen. Dat het aanneembaar is dat de verzoekende partij gelet op het zwervend bestaan in Griekenland en haar geheugenproblematiek de datum van de laatste verkiezingen niet weet.”.

Wat haar activiteiten in Griekenland betreft, herhaalt zij dat *“wat betreft het aangeven van juiste data, of juist het gebrek eraan, de verzoekende partij zeer consistent is. Dat het aangeven van juiste dateringen juist in heel wat domeinen niet tot de mogelijkheden behoort.”.* Zij wijst er nogmaals op dat zij *“een uiterst zwervend bestaan heeft geleid in Griekenland en dus geen geregeld leven heeft gehad. Dat in die zin het dateren van verkiezingen in het land van herkomst of dateren van activiteiten zeker gelet op de geheugenproblemen van de verzoekende partij moeilijk zo niet onmogelijk is.”.*

Aangaande haar incoherente verklaringen stelt verzoekster: *“Dat hier duidelijk dient te zijn dat een logische datering dient aan de orde te zijn en dat het gebrek aan performantie de inhoud van de verklaringen gevoed heeft gelet op de toestand van de betrokkene. Dat wanneer een verzoekende partij zelf poogt berekeningen te maken van een zekere analogie in de benaming van de maande uitgaande en dit uiteindelijk resulteert in een slecht resultaat dit niet ten kwade kan geduid worden aan de verzoekende partij. Dat het in die zin wel mogelijk is dat de verzoekende partij er in kan slagen om totaal verkeerde datum's op te geven. Dat gelet op de toestand van de verzoekende partij het ook zeer goed mogelijk is dat men dan zo verward is dat op den duur ook de logica in de datering kan verdwijnen. Dat wat betreft de datum van vertrek de achtste klas verwijst naar een bepaalde leeftijd.”.*

Met betrekking tot haar verklaringen over haar vrijlating op borg, voert zij aan dat *“in het eerste verhoor dan werd gespecificeerd dat er gelet op een beslissing van de rechter in de rechtbank van eerste aanleg een som van 10.000 bir diende betaald te worden”, dat “uiteindelijk het aangeven van rechter als voldoende dient te worden beschouwd” en dat “de verklaringen afdoende zijn voor iemand met haar profiel”.* Zij herhaalt dat zij *“ernstig geslagen werd waarvan nog steeds een lidteken getuigt. Dat een rechter gelet op haar gezondheidstoestand en feit dat er alsnog geen bewijzen waren een borgsom bepaalde op 10.000 bir. Dat deze door middel van de partij werd betaald waarna zij kon wegvlugten. Dat zeer kort naar de vrijlating een vragenlijst werd aangetroffen bij Wase.”.* Zij voegt hieraan toe dat zij *“geen contact meer kan hebben noch heeft met Ethiopië. Dat zij zelfs haar familie niet durft te contacteren in Ethiopië zelfs zonder dat deze specifiek vraag te sprake komt. Dat in die zin zij dan ook geen dergelijke vraag kan en durft stellen. Dat er een grote bangheid is dat de overheid door af luistering etc.”.*

Verzoekster vraagt haar de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire bescherming, toe te kennen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk

zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoekster meet zich een politiek profiel aan dat ze geenszins kan aantonen.

2.4. Vooreerst blijkt een verregaande onbekendheid over haar partij het EPPF. Zo bleek verzoekster onwetend over wanneer het EPPF opgericht werd (gehoor, p. 4), over de vertegenwoordigers in de provincies aan wie zij brieven moest geven, over de leden uit Addis Abeba (gehoor, p. 7), over hoeveel leden er ongeveer waren binnen de partij (gehoor, p. 5-6) terwijl zij de contributies van de leden moest bijhouden, over de link tussen Eritrea en de partij en hoe het komt dat een aantal leden van de partij daar verblijven (gehoor, p. 6), over de kandidaatstelling van het EPPF bij de verkiezingen in Ethiopië (gehoor, p. 7), over het symbool van de partij, over allianties van het EPPF met andere groepen of partijen (gehoor, p. 9) en over eventuele problemen van S.Z. met de autoriteiten (gehoor, p. 12).

Dat *“een aantal andere gegevens betreffende de partij niet konden worden gegeven gelet op het geheime karakter en werking van de partij”*, zoals de gegevens over specifieke leden, dat zij *“brieven en andere dokumenten meenam naar de provincie alwaar iemand de naam van haar cel influisterde en zo de dokumenten vermocht te ontvangen. Dat voorafgaandelijk dan aan de betrokkene werd medegedeeld waar en wanneer de verzoekende partij zou zijn om aanspreekbaar te zijn. Dat aldus in die zin geen namen werden gebruikt van leden.”* en dat het *“bijhouden van betalingen en of retributies en daarover een zeer beperkte boekhouding houden eigenlijk niet zal aangeven hoeveel leden er juist zijn. Dat dergelijke bijdragen ook niet altijd een vast bedrag aan lidgelden zijn, zodat men niet op basis van wat men ontvangt kan bepalen hoeveel leden er zijn”*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift kan haar onwetendheid dienaangaande niet verschonen. Het is niet aannemelijk dat verzoekster, die verklaarde dat zij brieven moest geven aan de vertegenwoordigers in de provincies en dat zij de contributies van de leden moest bijhouden, geen enkele naam van een vertegenwoordiger buiten Addis Abeba kon geven en zelfs niet bij benadering kon aangeven hoeveel partijleden het EPPF telde. Het komt nochtans in de eerste plaats aan verzoekster toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van haar leefwereld en voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken.

De uitleg in het verzoekschrift - dat *“de vlag groen geel en rood is en er een logo is met een leeuw en speer”*, dat *“ook de kwestie in zake Shambel Zewdu haar ontgaan is. Dat deze persoon van Adis Abeba naar Gomar is gegaan en vervolgens naar Eritrea. Dat de verhuis ingegeven is door diens moeilijkheden.”* Zij bevestigt dat *“er inderdaad sprake is van allianties.”* En dat *“de partij ondersteuning krijgt gelet op het feit dat de partij zelf net als Eritrea vijand is van het regime in Ethiopië. Dat in die zin de vijand van de vijand de vriend is. Dat om die reden er ondersteuning is uit Eritrea en de partij aldaar gevestigd is, er kan trainen, er medische ondersteuning is, er onderdak kan worden verleend aan vluchtelingen.”* - zijn slechts *post-factum* antwoorden die geen afbreuk kunnen doen aan de vaststelling dat verzoekster op deze vragen het antwoord schuldig moest blijven toen zij gehoord werd op het Commissariaat-generaal.

Eveneens frappant is verzoeksters onwetendheid omtrent de algemene politiek in Ethiopië. Zo bleek zij niet in staat te verduidelijken welke ideologie de regering Mengistu voorstond. Ondanks haar vader voor deze regering gewerkt had en hij na de val van deze regering meegenomen en gedood werd (gehoor, p. 3-4), slaagde verzoekster er op geen enkel moment in om concreet over de regering van Mengistu te vertellen. Zij wist zelfs niet wanneer de laatste verkiezingen waren voor haar vertrek uit het land (gehoor, p. 8) noch wanneer de laatste verkiezingen in Ethiopië gehouden werden niettemin zij beweerde dat zij in Griekenland protesteerde als er verkiezingen waren in Ethiopië (gehoor, p. 8). Wat haar politieke activiteiten in Griekenland betreft, kon zij dan weer slechts drie namen van leden daar opnoemen (gehoor, p. 7-8).

2.5. Voorts legde verzoekster incoherente verklaringen af over de chronologie van de gebeurtenissen die haar noopten haar thuisland te ontvluchten.

Zo verklaarde zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij aangehouden werd op 3/01/04, dat M.A.W. aangehouden werd op 5/01/2004 en dat zij vrijgelaten werd op 02/02/2004 (zie vragenlijst DVZ, punt 3.1 en 3.5), terwijl zij op het Commissariaat-generaal aangaf dat M.A.W. pas aangehouden werd op 5 yakatit 2004, na haar vrijlating op 2 yakatit 2004 (gehoor, p. 10). Deze tegenstrijdigheid is des te opvallender daar zij op het Commissariaat-generaal verduidelijkte dat zij vrijgelaten werd bij gebrek aan bewijs van haar lidmaatschap en dat toen M.A.W. nadien werd aangehouden hij in het bezit was van een lijst met namen van leden en dat zij besloot het land te verlaten omdat er nu wel bewijs was tegen haar, wat erop wijst dat de volgorde van de evenementen een essentiële rol speelt binnen haar asielrelaas (gehoor, p. 9-10, 13).

Ook over het tijdstip uit haar land van herkomst, legt zij geen eensluidende verklaringen af. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde zij dat zij in 2004 GK (1996 EK) het land verliet (zie verklaring DVZ, punt 10 en 33), wat zij aanvankelijk bevestigde op het Commissariaat-generaal (gehoor, p. 9), maar waar zij vervolgens alle gebeurtenissen in 2004 EK (2012 GK) situeerde en haar vertrek uit Ethiopië in 2004 EK (gehoor, p. 9-10). Uiteindelijk stelde verzoekster niet meer te weten wanneer zij Ethiopië verliet in de Ethiopische kalender en het land verlaten te hebben in 2004 GK (gehoor, p. 12).

Ten slotte vertoont verzoekster een gebrek aan interesse in de evolutie van haar problemen. Zo had zij geen enkele informatie over het verloop van het proces verder na haar vrijlating op borg (gehoor, p. 11). De Raad benadrukt dat van een asielzoeker kan worden verwacht dat hij er alles aan zou doen om informatie over zijn recente situatie te bekomen, gezien actuele informatie van primordiaal belang is om de door verzoekster geschetste vrees in te schatten. Van verzoekster kan redelijkerwijs worden verwacht dat zij ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van haar persoonlijke problemen. Dat zij *“geen contact meer kan hebben noch heeft met Ethiopië. Dat zij zelfs haar familie niet durft te contacteren in Ethiopië zelfs zonder dat deze specifiek vraag te sprake komt. Dat in die zin zij dan ook geen dergelijke vraag kan en durft stellen. Dat er een grote bangheid is dat de overheid door af luistering etc.”*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, zijn slechts ongestaafde beweringen die haar gebrek aan kennis bevestigen. Zo verklaarde zij op het Commissariaat-generaal ondubbelzinnig: *“De reden waarom ik vertrok was om mijn leven te redden en eens in een veilige plek waarom zou ik er nog om geven”* (gehoor, p. 11). Bovendien geeft verzoekster hiermee te kennen niet te weten of haar problemen nog actueel zouden zijn. Verzoeksters onwetendheid over de stand van zaken van haar problemen en haar nalatige handelingen om zich hieromtrent te informeren wijzen op een gebrek aan interesse en doen ernstige twijfels rijzen over de ernst van haar vrees voor vervolging.

2.6. In het verzoekschrift wordt meermaals gewezen op *“het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen in Ethiopië en het asielrelaas”*, op het *“probleem wat betreft performantie”*, op haar *“zwerfend bestaan”* in Griekenland en op het feit *“dat de verzoekende partij niet hoog geschoold is”*. Het verzoekschrift stelt dat verzoekster *“diende direkt voor het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het Park te slapen; na een slapeloze nacht werd het verhoor afgelegd”*, dat zij *“in Griekenland geen stabiel leven gehad heeft en met een aantal lotgenoten gezworven heeft”*, dat *“wat betreft het aangeven van juiste data, of juist het gebrek eraan, de verzoekende partij zeer consistent is. Dat het aangeven van juiste dateringen juist in heel wat domeinen niet tot de mogelijkheden behoort. Dat de verzoekende partij ondermeer verklaarde haar eigen datum niet meer te weten (CGVS, p. 8).”*, dat *“lopende het verhoor bij het Commissariaat-Generaal dient te worden vastgesteld dat het de verzoekende partij zelfs niet lukte om datum's in een logische volgorde te zetten. Dat de verzoekende partij op de leeftijd van de achtste klas ethiopië verliet; dat zij evenwel vroeger is beginnen werken. Dat zij aldus zeker dient te worden beschouwd als zijnde laaggeschoold.”* en dat *“hier duidelijk dient te zijn dat een logische datering dient aan de orde te zijn en dat het gebrek aan performantie de inhoud van de verklaringen gevoed heeft gelet op de toestand van de betrokkene. Dat wanneer een verzoekende partij zelf poogt berekeningen te maken van een zekere analogie in de benaming van de maande uitgaande en dit uiteindelijk resulteert in een slecht resultaat dit niet ten kwade kan geduid worden aan de verzoekende partij. Dat het in die zin wel mogelijk is dat de verzoekende partij er in kan slagen om totaal verkeerde datum's op te geven. Dat gelet op de toestand van de verzoekende partij het ook zeer goed mogelijk is dat men dan zo verward is dat op den duur ook de logica in de datering kan verdwijnen. Dat wat betreft de datum van vertrek de achtste klas verwijst naar een bepaalde leeftijd.”*

Echter van een asielzoeker mag wel degelijk worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. Voorts kan redelijkerwijs ook van een persoon met beperkte scholing worden verwacht dat

hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar eigen leven. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoekster zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven. De Raad benadrukt dat elke asielzoeker in zekere mate onder psychische druk staat. Stress en nervositeit zijn evenmin een aannemelijke verklaring voor verzoeksters vage en incoherente verklaringen omtrent de door haar zelf aangebrachte en beweerde problemen. Elke asielzoeker staat immers in zekere mate onder psychische druk. De aangehaalde gebeurtenissen zijn evenwel dermate ingrijpend en fundamenteel dat verzoekster, ondanks de beweerde traumatische ervaringen, bij machte moet zijn een coherent en correct verhaal te vertellen (RvS, nr. 150.619 van 25 oktober 2005).

Hoe dan ook legt verzoekster geen enkel medisch attest of objectief gegeven neer waaruit een *“gebrek aan performantie”* zou blijken, noch dat verzoekster niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van haar asielprocedure, noch - zoals wordt aangehaald in het verzoekschrift - dat *“het aangeven van juiste dateringen juist in heel wat domeinen niet tot de mogelijkheden behoort”*, noch dat het verzoekster omwille van mentale problemen niet lukt *“om datum's in een logische volgorde te zetten”*, noch dat zij *“zo verward is dat op den duur ook de logica in de datering kan verdwijnen”*. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de door haar voorgehouden *“toestand”* en/of ervaringen uit het verleden van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van haar asielaanvraag of dat dit haar ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat bovenstaande vaststellingen onverkort blijven.

2.7. In het verzoekschrift wordt gesteld dat *“het eerste verhoor bij DVZ werd afgelegd met een tolk met een duidelijk Tigiringa-accent en een taal sprak die eerder gemengd was”*, dat *“de verzoekende partij dient uiteindelijk vast te stellen dat een aantal zaken blijkbaar niet werden vertaald of onjuist werden vertaald door de tolk of uiteindelijk in een foute context zijn komen te liggen”*, dat *“wat betreft het verhoor bij het CGVS de verzoekende partij veel meer verteld heeft aan te tolk dan uiteindelijk in het dossier terecht gekomen is; de ondervrager diende trouwens tussentijds tussen te komen om te weten te komen wat lopende het relaas werd verteld”* en dat *“voor de verzoekende partij werd iets te veel van de hak op de tak gesprongen, zodat een aantal zaken hetzij niet volledig uitgewerkt werden, hetzij uiteindelijk niet in de juiste context geplaats werden”*.

Dienaangaande wijst de Raad erop dat - tot bewijs van het tegendeel - het vermoeden bestaat dat wat in het verhoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoekster werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Bovendien werd er voorafgaand aan het verhoor aangegeven dat eventuele problemen gemeld moesten worden, maar heeft verzoekster gedurende het verhoor geen communicatieproblemen met de tolk aangebracht. Verzoekster en haar raadsman kregen na afloop van het gehoor ook nog de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken, maar ook hier werd geen melding gemaakt van enige vertaalproblemen. Het volstaat dan ook niet om, na confrontatie met een negatieve beslissing, louter te stellen *“dat een aantal zaken blijkbaar niet werden vertaald of onjuist werden vertaald door de tolk of uiteindelijk in een foute context zijn komen te liggen”*, dat *“wat betreft het verhoor bij het CGVS de verzoekende partij veel meer verteld heeft aan te tolk dan uiteindelijk in het dossier terecht gekomen is”* en dat *“een aantal zaken hetzij niet volledig uitgewerkt werden, hetzij uiteindelijk niet in de juiste context geplaats werden”*, zonder evenwel aan te duiden welke verklaringen *“niet werden vertaald of onjuist werden vertaald”* of welke elementen niet in het gehoorverslag weergegeven zijn, onvoldoende uitgewerkt werden of niet in de juiste context geplaatst zijn. Verzoekster toont aldus geenszins aan dat wat in het verhoorverslag werd opgenomen niet overeenstemt met wat zij verklaard heeft, noch dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een onvolledig en onjuist verhoor.

2.8. De neergelegde *“Verklaring Griekse Afdeling EPPF”* en *“Verklaring Europese secretaris-generaal internationaal committe EPPF en vertegen woordiger voor Europa”* volstaan niet om haar geloofwaardigheid te herstellen, daar uit deze stukken niet blijkt op basis van welke objectieve gegevens deze attesten werden uitgereikt. Bovendien vertonen deze stukken een duidelijk gesolliciteerd karakter.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.10. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.11. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Besluit

2.12. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.13. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK